

MISJONS RØSTEN

FRITT, UAVHENGIG ORGAN I MISJONENSTJENESTE

1. SEPTEMBER 1937

9. ARGANG

NUMMER 16

På husbesøk i Finnmark.

Mor Elen var blind og bodde på en avsidesliggende plass oppve i en av lange fjorder i Finnmark. Hytten var av de aller dårstark. En liten dør førte direkte fra marken og inn i det lille vesle rummet. Der borte i en seng som var slatt til veggen lå den gamle. Sengen inneheldt bare filler og noen gammel saueskind. Der var mørkt og dyrt der inne. En liten parafinlampe heng under taket, men den øste mer enn den lyste.

Gamle mor Elen lå der borte i sin dårlige seng, syk og forkommens. Jeg gikk bort, hilste med Guds fred og begynte å snakke med henne på det lappiske språk. Det lyste over ansiktet når hun hørte jeg kunne sproget. Hun strakte sine magre hender ut for å gripe etter mine, og da hun fikk tak i dem, sa hun: «Les Guds ord for mig, og syn på salme». —

Ut fra kuftebarmen tok jeg den lappiske salmebok og fant frem en salme. Et det noen spesiell du vil jeg skal synge, spør jeg? — Hun løftet sig på sitt uslile og sier:

Syng denne! — Der mange skal komme fra øst og fra vest, og sitte tilbords i Guds rike. Med Abraham, Isak og Jakob til gjest. Hun forsøkte å følge med under sangen, men stemmen var brusten, og det var vanskelig for henne å være med. Men der lyste av ansiktet. — Hun var med med hele sin sjel. — Fra den lappiske bibel leste jeg om den store hvite flokk som stod for tronen, med palmegren i sine hender. Hun lyttet med begjærlighet. Og mens jeg holdt på å forklare disse herlige sannheter, fikk beger over for henne. Hun slo hendene sammen og begynte å prisse Gud. — En vidunderlig stillhet la sig over hytten. Jeg blev stum der jeg satt. Jeg forstod at det var Guds kraft i lerkaret.

Hvor det er forunderlig med andens virkemåte. — Det som var ringe, det har han utvalgt sig. Som jeg satt der og så på denne gamle, fattige lappkone tenkte jeg: Hvorfor takker og priser vi Gud så lite? — Vi er så bundne til de oppstillede regler og vil nødig komme utenfor dens ramme. Derfor kan ikke Herren få komme til. Denne gamle kunne forstod betydningen av å være under andens salvese. Hun holdt ikke tilbake. Derfor blev hun velsignet og fikk være med å leske mig i min tørst. Herrens veler er

Da vi hadde samtalet en stund sammen om de åndelige ting, spurte jeg hvordan hun forsvrig hadde det? — Hun fortalte da om sin stilling der i fattigdommen. Hun hadde en datter, men da hun måtte være ute i arbeide var den gamle henvist til hytten alene. Uten mat lå hun der time etter time. Kommer her mange å besøke dig, spør jeg den gamle. Da tørker hun sine øyne og sier: Nei, jeg er fattig og jeg kom til deres misjon i Yutze-

da kan jeg ikke vente så mange besøkende. Men jeg har Gud med meg og da er jeg ikke alene. — Jeg hadde tatt med mit en pakke klar, og litt matvarer og nu begynte jeg å stelle i hytten, vasket gulvet og stelte litt på sengen. Flikk rent tel på henne. Stelte litt mat og hygget så godt jeg forstod det.

Men dere kan tro kjære venner, at jeg følte mig lykkelig under arbeidet der inne. Det var en vidunderlig stund. Herren var så nært og det falt mig så lett å arbeide den.

I dag er mor Elen hjemme i herligheten hvor hun nyter saligheten og får delta i det herlige kor. Hun er ikke lengre blind og fattig, men alt er blitt nytt. — De ferste ting er vekne bort.

Men vi har mange sådanne her i Nord-Norge som sitter bortgjennom i sine dårlige hytter. Vi som reiser med evangeliet vil ofte stå foran store forsamlinger og vidne om Gud, og det er salig. Men vi må også stige ned til de fattige og ensomme. Der har vi en gjerning å gjøre. Jeg har ofte undratt mig og derforaptapt megen veisignelse.

Må Gud velsigne dere alle som er ute i Mesterens vingård. Skal vi ikke bli enig om å være sterlig for denne vinter. Her er spørsmål over alt etter møter, og mange går der: «Kun et skritt fra verden til Guds. Tenk om vi kunne få ordnet en spesiell bønnedag i ukken, hvor Guds folk var samlet i bønn. Og at vi da også bad for våre brødre og søstre her langt mot nord.

Vi er blitt blad i Misjons-Røsten og ønsker Guds velsignelse over dere som steller med den. Må bladet fremdeles få komme som en sky full av regn.

Vil be vennene huske oss og gjerningen i bønn. Snart skal striden avblåses, og vi får komme hjem. Må vi da ha fått fullt av gyldne neg som vi kan få legge ned ved Mesterens fot.

Vår hjerteligste fredshilsen fra eders i Kristus

Jørgine og Didrik T. Solli.

Hilsen fra en kinesisk evangelist

Dette er et brev i fra vår evangelist i China, jeg sender det inn til bladet, for det kan være til velsignelse å lese det. Han skriver:

Kjære broder og søster Schroeder! — Fred.

Efter dere har forlatt China, har jeg så ofte tenkt på dere. Håper dere snart kan komme tilbake og lede Herrens små lam. Jeg beder Gud må helbrede broder Schroeder fra hans sykdom, ære til Jesus. Han vil fullbyrde vår bønn.

Jeg vil med glede skrive og fortelle hvordan jeg blev frelst, og hvordan Herren leder mig. I fra jeg var barn har jeg hørt om Jesus (mine foreldre trodde på Jesus), men jeg forstod det ikke; derfor fortsatte jeg i synd. Efter at

Men dei skal og vitna

John 15, 27.

Eg veit um ein frelsar so kjærelig som maktar å lyfta kvar en

Eg veit um ei lits-kjælda herleg der svartaste synder vert retin.

Eg veit um ein rikdom som dekkjer alt det du treng til di ferd.

Eg veit um ein nåde som strekkjer seg yver ei heidningeveis.

Ein litande nåde som varer langt framul et levitet

För bundne, lengtande skarar ei kraft som gjer verkeleg fri

Tenk vi som fekk det som var lova i Jesus — ja hans frelses-skrud — so vi ved hans nöddegåva jann sælaste kvila i Gud

Skal vi gå å teigja med dette og lata sjælane døy

Ja — då kan vi venta med rette at livet vort visnar som høy.

Nei — spreida dei frelsande strålar so dei til all verdi nær

Til Afrikas — lave jord-krålar der myrkre og djævelskap rår.

Til Indias mørkaste soner til Kinas harde nasjon

Av ætternes millioner —

Gud skapar sin fredsunon.

Eit herlegdoms rike av alle dei frelest Guds born i mengd

Eit rike som aldri skal falla men stråla i øvelengd.

Og fekk vi so fast eit rike og vart vi so herleg löyst

so lat oss sjå til at me ikkje avviser Guds manande røyst.

Gud ynskjer at alle skal slutta seg under misjonens flag

Til basunen heime og ute oss kalder til Kristi dag —

Sigrig Steffensen.

shien, talte Guds ånd til mig så jeg omvendte mig, bekjente all min synd og Jesu Kristi bønn renset mitt hjerte i fra all urettferdigheit. Derpå laerde Gud mig gjennem en stor sykdom å ofre mig helt for evangeliets tjeneste. Jeg forstod at Han la sykdommen på mig for å få mig villig til å gjøre Hans vilja. Fra den stund gav jeg Gud lejem, sjel og ånd til Hans tjeneste, eller å brukes for Ham i sin gjerning i landsbyene i øst, vest, syd og nord for å vidne om Jesus.

Om mitt legeme somme tider lidder ondt, er mitt hjerte stadig glad. Jeg har stadig fred og glede hos Jesus; for jeg vet at himmelens lønn er stor.

Jesus elsker mig i sannhet. Han har kalt mig til å være Hans tro tjener til Han kommer.

Jeg beder alltid til Gud for dere, at Han snart vil sende dere ut til oss og bevare dere alle i fred til vi møtes igjen.

Hilsen med Salmen 121.

Hilsninger til barna og til min

kjære broder og søster Schoeder.

Eders i nåden bevarte broder.

Jeg vet på hvem jeg tror

(2. Tim. 1: 12 — Johs. 9: 24—38.)

Kan det tenkes noe større enn å idet han trer inn i verden: — Jeg er personlig, salig visshet om sin sjels frelse, og i og med denne visshet eie herlighets håp med lys over graven og evigheten?

Det er mulig for alle å opna denne visshet, de som for alvor ønsker å ein den. Men den kan aldri vinnes utenom Jesu Kristi evangelium, som bringer bud om hans full komme frelseverdet. Det er mange som tyr til religioner og menneske-

meninger for å finne trast og lys men det er spukne brønnene som ikke kan holde vann. Bibelen fører oss i forbundelse med den levende Gud og Frelsen. Det er et levende og kraftig ord, skarpre enn noe twegeget sverd. Jesus sier: Om no-

en vil gjøre guds vilje, han skal kjenne om læren er av Gud.

Sett mig så jeg ser dig Jesus i ditt guddomsord.

Tal til mig og la mig høre du i ordet bor.

Alle som vil høre og motta ordets dom og frelse — dom over all synd og alt vært eget, men fri og fullkommen frelse gjennom Jesu Kristi fullbragte verk — skal i likhet med den blindfødte opleve et frelsende møte med Jesus og kunne være likest viss i sin sak som han var. Da veit ikke menneskemeninger så meget hverken fra eler til. En kastes ikke lenger omkring av et hvert lærdomsvær eller av sitt arme hjertes luner, men har ankerfeste for sjelen i den evige klappe og eier oplevelsens salige visshet: Jeg som før var blind, ser nu! Jeg har møtt en mann som har sagt mig alt hvad jeg har gjort. (Johs. 4: 29). Denne mann har mer å si oss. Dette sier han,

som ble holdt for de unge arbeiderbarn ved Stavern:

— Bør ikke foreldre forstå at barn og ungdom blir rikere ved å delta i dette arbeide og slike sammenkomster? De eldre generasjonen hadde i sin opvekst ikke høye til å være med på slike begivenheter. Men hvorfor vises der da så liten forståelse for dette arbeide? Og tilslutt: «Var det ikke på tide at vi satte vårt preg på opdragelsen og dermed også på utviklingen?»

Det er nettopp hvad jeg vil si til oss troende: Slå ring om dem! La intet bli spart når det gjelder deres evige vel og ve. Og vi må også regne med at det vi sår får vi høste. Har vi vært likegyldige når det gjelder dette arbeide, får vi også høste frukter derefter.

Ta hånd om de unge, og la dette arbeide få en bred plass i forsamlingen.

Stefan P. Trøber.

«A hvor jeg ønsker de kristne må legge disse ord og denne sak tung og alvorlig inn over sig, så det blir bønn for å få det ordnet.

Setteren

MISJONS RØSTEN

Fritt, uavhengig organ i misjonens tjeneste.

Bladet utgis i Sarpsborg av en redaksjonskomité. Utkommer hver 1. og 15. i måneden. Redaktør: G. Iversen. Alle brev og meddelelser til både redaksjon og ekspedisjon sendes under adresse:

«Misjons-Røsten», Sarpsborg.
Abonnementpris er: I løsalsg 20 øre kr. 2.00 for halvåret og kr. 4.00 pr. år. Til utlandet koster bladet kr. 6.00 pr. år. Bladet bestilles i alle landets postanstalter og hos kommisjonærerne. Adresseforandringer, skriftlig opspørgelse og betalinger skjer til ovenstående adr.

Lidelsens gate

Vær stille, trette hjerte,
Jesus tale vil til dig.
Lindre for dig sorg og smerte,
rydde for din stenevel.
Stille bare — ganske stille!
Husk: all makt er i hans hånd.
Han vil tale ord så milde,
lindre smerten i din ånd.

Du har undres mange gange:
hvorfor skal jeg lide så?
Pass for pass — så småle, trange
du igjennem måtte gå.
Det var da at tvilens kampe
satte inn og du blev trett,
men da lyste «Ordets lampe»
og tross alt gav Gud du rett.

Du har kjempet, bedt og strevet
å bli hellig, god og ren:
Har du glemt hvad der står skrev-

vært?

«Herren renser fruktbar gren,
Når du ser et tre med frukter,
hva har ikke kniven gjort?
«ekte sønn» har kjærlig tutket,
torre grener skjæres bort.

Den største hindringen.

I et intervju i «Dagen» den 3. august utsatte domprost Hygen at han hadde inntrykk av at Frank Mangs virksomhet var i sterkt tilbakegang. Personlig synes han Mangs forkynnelser «rent kristelig sett var tynn».

Ronald Fangen har sent en skrivelse til «Dagen» i anledning nevnte skrivelse. Ronald Fangen skriver blandt annet:

«Jeg har hørt Frank Mangs tale et par ganger, og jeg kjenner største hindring for kristendom han personlig. Han er en mann mens fremgang er organisasjons-

annet eksisterer ikke for ham.

En slik forkynnelser kan ikke

«rent kristelig sett» bli tynn.

Han talte på Landsvennestevenet i Larvik for to år siden over orde-

ne: «Om noen er i Kristus, da er han en ny skapning. Det var

fulltonende evangelisk forkyn-

nelse. Og den store forsamling

var grepert.

Frank Mangs har utvilsomt gjort

en god gjerning i Norge som kri-

sten forkynner og sjelersørger.

Har kirken grunn til å snakke

overlegent nedsettende om hans

irkosmhet? Det forekommer

annelig at også kirkens forkyn-

nelse er tynn. Jeg kan til og med

skjære meg at kirkens menn kan

bildske.

Om vi «megen frukt» skal bære, alt vårt eget må forga.

Pral og stolthet, egen ære lides bort ved trengsler må. Jesus selv blev fullendt lydig gjennem kors og pine svær.

Om vi skal i alt bli dydig,

motgang «tjeneren» da er.

Kjære venn! Hold op med strevet! du behøver hvile — ro.
Du av tvil er sonderrettet.
Løftene må bli ditt bo.
Husk at Gud dig intet sender som ei tjener til ditt gavn.
Alt han til det gode vender, derfor: hvil dig i hans favn.

Hør! du trette, kjære broder disse enkle, sanne ord:

Gud langt mer enn Kjærlig moder vil for dig ni dekke bord.
Men en ting — det må du gjøre: slippe alt — la Gud få alt, da skal Jesus selv dig føre, i en ny og lys gestalt.

Wihl. Holm.

Bibelen.

En muhammedaner kom inn i et bildepot i Kappstaden og spurte etter «en hel bibel». Han forklarte sig således: «Engang jeg ryddet opp i et rom som kom jeg over en gammel bibel i en soppelkasse. Da det er imot Islams lære å brenne helige bokar, stakk jeg den i lommen, bestemt på å begrave den da jeg kom hjem. Men istedenfor å gjøre det, begynte jeg å lese i bibelen, og jo mer jeg leste desto mer overbevist blev jeg om at Jesus er Guds sonn og den eneste som kunde frelse mig fra synd.

Engen sa han, hadde gitt ham undervisning i denne henseende — bare boken. Siden har han og hans hustru sluttet seg til kristendommen. Han kjøper nu biber til utdeling blandt sine venner.

ha hatt et og annet å lære hos Frank Mangs. Den kirkeelige utaktnemlighet og det kirkelige hovmøter er kirkenes verste fiende, desto farligere ettersom den befinner seg innenfor kirkens mure.

Jeg begynner i det hele tatt å tro at kristendommens verste fiende er de kristne selv. Det finnes enestående muligheter for en kristen folkerelisning i vårt land.

Men sålenge de kristne er optatt med å mistenkliggjøre, kritisere, nedsette hverandre, og sålenge det kristne arbeide har karakter av den mest innpåslitte organisasjonskonkurranse, kan den i hvertfall ikke komme.»

Ja, det skal være sikkert at den har hatt et og annet å lære hos Frank Mangs. Den kirkeelige utaktnemlighet og det kirkelige hovmøter er kirkenes verste fiende, desto farligere ettersom den befinner seg innenfor kirkens mure.

Jeg begynner i det hele tatt å tro

at kristendommens verste fiende

er de kristne selv. Det finnes enestående muligheter for en kristen folkerelisning i vårt land.

Men sålenge de kristne er optatt

med å mistenkliggjøre, kritisere,

nedsette hverandre, og sålenge

det kristne arbeide har karakter

av den mest innpåslitte organisasjonskonkurranse, kan den i

hvertfall ikke komme.»

Ja, det skal være sikkert at den

har hatt et og annet å lære hos

Frank Mangs. Den kirkeelige utaktnemlighet og det kirkelige hovmøter er kirkenes verste fiende, desto farligere ettersom den befinner seg innenfor kirkens mure.

Naturligvis må enhver ha både

plicht og rett til å arbeide for sin

overbevisning og sin forståelse av

Guds ord, men det må være i kjærlighetens ånd. Ikke denne selvgodne

nedsettelse av anderledes tenkende

troende. Den viser bare at vi selv

kjedelige og inn-

bildske.

Fra arbeidet i Belgisk Congo

Atb. M. Christiansen.

Nåd utøver nåd. På kvallene ett møte i Folkets hus som sommer ca. 1000 personer og var satte. Forum predikninger var hår en hel del trofroska var vare med om. Sedan var det världen tillbaka till missionshuset där vår buss inväntade oss, sedan vi tagit farval anträddes resan till Sverige med glädje tacksamhet till Gud över var att hört och erfart, glada att åter sammanträffat med der som varit hos oss och fört nat evangelium, glada över att fria Kristliga verksamheten stor utrymme i vårt broderi. Norge både vad autoritet och flytande beträffar. Så till att hjälptack till alla som oss står tillmötesgående, välsigna sitt folk.

Broderligent i Herren.

J. G. Lindman.

SPREDTE F
Stegne i Sarpsborg.
Det blev rene ste
i Sarpsborg.

Sarpsborg fortiden är
minne rikere. Aldri skickades
visktes ut av erindringen, denna
enorme deltagelse, detta
er och den store utveckling
det ved att trefa på en plats
varsma på en plats.

Lördag samlades
forsamlingens lokale
ett velkomsttåg till
et kort möte på torvet
blev överraskat av
mange folk samlet på
missionshuset er och
Nu var det nyopprustade
nye lyskupper kastet
och dempet lys ut och
bil blendet av de sterke
var för. Her i detta
var God oss och herlige
Gud oss och herlige
Trebor, församlingen
undgångsleder, apnet
les Matt. 28, 16 flg. o
undertegnede fra detta
Så talte var gamle
over disse ord: Bli hos
over tungetale og tydlig
Det var et dællig
start til det store ster
PA slutten av m
svenske venner fra
var ca. 24 stykker og
De fikk en spesiell v
og så var stevnet bli
nalt.

Så kom søndagen
komme mange folk
for det var nesten de
man kom hen på Øst
der noen som sa de
borg den 15. Og det s
at kom. Jeg fø
finne ut hvor alle de
bilene kom, men ga
ut at det ville være
ne på de steder som
presentert. Misjonsh
mer ca. 500 mennesker
sprengt på formidda
stolt folk i sidegang
gangen og utover d
ikke inn. Syvmanns
Halden var nu kom
par sanger av dem d
der Anders Holm m
sa talte Andreassen
fra 2. Kor. 4, 3—6
Den ufrileste som
vil bli frelst og vil
Guds asyn blottet
far ikke så meget m
re. Mange ser k
ser bare krag og de
og klage. Man må s
sus. Guds herlighe
fra Jesu asyn: Ful
er man kvitt sine
asyns lys er liv, de
spill, når han kom
vi se ham som ha
og bli ham lik.

Så talte Henrik
stad fra Sal. 72—1
at Hans nayn

gator ocn kvarter. Till möte sammades vi kl. 1/2 i m. dit vänner samlades från onka häll. Här kom den ena ruisatta bussen efter den andra ifrån bilar också från andra städer. Även den väl kända sjumannsmusiken hade infunnit sig i Kongsgatan 22 tillika med nägra stycken från Alingsås förmödel omnibus till Norge med Sarpsborg som mål och anlände till Missionshuset därstädes kl. 1/2 på aftonen. Här pågick ett möte som kändes både varmt och välsignat med lokalen fullsatt av folk. Här blev vi ochså på det härligaste mottagna och hälsade välkomna till det s.k. vänsternätet. Tracktering och logi blev det ganska omsorgsfullt sörjt för av bröderna i församlingen. Sjely fick underteckad en god plats hos bröder Holm. Söndag efter frukost var vi ute och besögt vi en del av staden vilken var särskilt präglad av sina regelrätt ordnade

het til land og folk. Bemerkelsesverdig mange lot dog være å gi Niemöller denne støtte. Hvorfor? De fleste trolig av ren feilighet. De sa sitt tause ja inne i kirken, men de våget ikke å skrive sine navn. Vi har ikke rett til å dømme, men det vilde virke velgjørende om Tysklands kristne i almindelighet og ikke minst de frikirkelege våget å legge for dagen en større frimodighet.

Der finnes dog dem som både vil og våger å protestere. Trengselen omkring de utlagte lister i Niemöller kirke er uten tvil det viktigste og mest hæpfulle som jeg sa under min reise i Hitlers Tyskland.

Hvilken opfatning fikk de av denne gudstjeneste, de menn som var utsendt av Himmler, sjefen for det hemmelige politi? Hvad hadde de å melde? Dersom de fullt upartisk formådde å bedømme stemningen hos Niemöller trofaste, så vilde rapporten forståelsen der. I Tyskland holder det å bli likend. Bare utviklingen har fått sin gang, så kommer til å bli vanskeligere å være sann kristen også der. Og den meget godtroende som trodde landet var uimottagelig for slik utvikling. I Russland var en forfallen kirke som fremskynt forsligelsen, i Tyskland benytter Hitler den store spillet blandt de kristne som ikke sak til inngrepet på det religiøse området. Det finnes tilstrekkelig meget også i vårt land som medvirker til en lignende utvikling. Det slepes frem brenselns trofaste, så vilde rapporten lyde: Han var farlig på prekestolen, men han er langt farligere i fengslet, og han vil sannsynligvis bli farligst om han får en streng straff.

Man utrydder ikke levende kristendom på den måten. Mektige herrer enn Hitler har forsøkt sig på den oppgave å erstatte den Gud «som lar alt samvirke til det beste for dem som elsker ham.»

For å gjøre predikanten en tjeneste. I «Missionsförbundet» skriver pastor Paul Johansson en artikel

SPREDTE FELTER

Steve i Sarpsborg

Det blev rene stor-steve
i Sarpsborg.

Nu hører også årets stevne i Sarpsborg fortiden til, og vi som ikke kände till var der ble et minne rikere. Aldri skal nok dette ske for evig. Så fortalte Henricken en gripende beretning om en mor som holdt fast ved forvissningen Gud hadde gitt henne, om at hennes barn skulle bli frelste. Hun døde i troen på dette og på gravhaugen borte det sig 5 voksne barn og gav sitt liv til Gud. Kristus skal seire i familien; løftet hører oss til og våre barn.

Kl. 1 samledes vi en ca. 140 st. til fellessmøtt på Promenadefeien, og kl. 3 var det møte i den sjeldene vakre Kullås-parken. En park som Sarpsborg har grunn til å være stolt av. A. Holm åpnet møtet og så talte undertegnede fra Mark. 10, 46 fig., om den blinde Bartimeus som Jesus helbredet. — Siden talte Andreassen, Karl Petersen og Henriksen. Vi sådde ordet ut til den store lytende skare, i sin tid finner vi det igjen.

Kl. 6 var det møte igjen og nu i lokalaet Folkets Hus. Et helt nyt, moderne lokale som rummer ca. 1000 mennesker. Da møtet tok sin begynnelse var det helt fullt. Stefan Træber åpnet med Sal. 42 og så talte Hegg om Sakkeus. Siden ble ordet gitt fritt og en hel skare benyttet anledningen til å vidne om sin frelse. Blandt disse var flere av syvmannsmusikken, Kristoffersen, Linnemann og Gustavson fra Göteborg, Midje og Philip Dammen fra Ski og mange flere som jeg ikke kjenner navnene på. Meget herlig fikk vi høre og midt i blandt vidnesbyrdene stemte noen av de svenska sørst i en herlig sang på det velklingende vare svenska sproget. Men tiden gikk og Holm måtte bryte møtet av. Han takket oss for samvaret og så måtte vi reise. Nu hører stevenet fortiden til, men jeg glientar: Vi er blitt et minne rikere. — Så takk da dere i Sarpsborg for sam-

Det var et deilig møte, en herlig start til det store stevne dagen etter. På slutten av møtet kom våre svenske venner fra Göteborg. De var ca. 24 stykker og kom i en buss. De fikk en spesiell velkomstthilsen og så var stevnet blitt internasjonalt.

Så kom søndagen. At det ville komme mange folk det visste vi, for det var nesten det samme hvor man kom hen på Østlandet, så var der noen som sa de skulde til Sarpsborg den 15. Og det skal være vist at de kom. Jeg forsøkte lenge å finne ut hvor alle disse var fra da bilene kom, men gav opp. Jeg fant ut at det ville være lettere å regne op på steder som ikke var representert. Misjonshuset som rummer ca. 500 mennesker ble aldeles sprengt på formiddagsmøtet. Det stod folk i sidegangene og midtgangene og utover og mange kom ikke inn. Syvmannsmusikken fra Halden var ikke kommet og etter et par sanger av dem åpnet forstan-de Anders Holm med Sal. 118, og så talte Andreassen fra Fredrikstad fra 2. Kor. 4, 3—6 om Guds åsyn. Den ufreliste som ser dette åsyn vil bli frelst og vil aldri gå bort. Guds åsyn blottar vår synd, og vi får ikke så meget med andre å gjøre. Mange ser kun Mose åsyn og ser bare krav og dette bringer sorg og klage. Man må snu sig med Jesus. Guds herlighet stråler frem fra Jesu åsyn: Full av nåde og sannhet. Har man sett Jesu åsyn er man kvitt sine synder. I hans åsyns lys er liv, der er fred, glede og lykke. Men nu ser vi bare i et spell, når han kommer igjen skal vi se ham som han er, forvandles og bli ham lik.

Så talte Henriksen fra Fredrikstad fra Sal. 72—17 og stanset ved at Hans navn skal bli til evig tid.

Det er noen hvis navn en tid stakk op i tiden og det er noen idag. Dis-syforsvinder, men Jesu-navnet blir til evig tid. Jesus begynte smått og det ser smått ut idag, ja det ser ut som kristendommen er på tilbake-tog, men Gud har flere tilbedere idag enn noen gang før. Og han skal seire for evig. Så fortalte Henricken en gripende beretning om en mor som holdt fast ved forvissningen Gud hadde gitt henne, om at hennes barn skulle bli frelste. Hun døde i troen på dette og på gravhaugen borte det sig 5 voksne barn og gav sitt liv til Gud. Kristus skal seire i familien; løftet hører oss til og våre barn.

Kl. 1 samledes vi en ca. 140 st. til fellessmøtt på Promenadefeien, og kl. 3 var det møte i den sjeldene vakre Kullås-parken. En park som Sarpsborg har grunn til å være stolt av. A. Holm åpnet møtet og så talte undertegnede fra Mark. 10, 46 fig., om den blinde Bartimeus som Jesus helbredet. — Siden talte Andreassen, Karl Petersen og Henriksen. Vi sådde ordet ut til den store lytende skare, i sin tid finner vi det igjen.

Kl. 6 var det møte igjen og nu i lokalaet Folkets Hus. Et helt nyt, moderne lokale som rummer ca.

1000 mennesker. Da møtet tok sin begynnelse var det helt fullt. Stefan Træber åpnet med Sal. 42 og så talte Hegg om Sakkeus. Siden ble ordet gitt fritt og en hel skare benyttet anledningen til å vidne om sin frelse. Blandt disse var flere av syvmannsmusikken, Kristoffersen, Linnemann og Gustavson fra Göteborg, Midje og Philip Dammen fra Ski og mange flere som jeg ikke kjenner navnene på. Meget herlig fikk vi høre og midt i blandt vidnesbyrdene stemte noen av de svenska sørst i en herlig sang på det velklingende vare svenska sproget. Men tiden gikk og Holm måtte bryte møtet av. Han takket oss for samvaret og så måtte vi reise. Nu hører stevenet fortiden til, men jeg glientar: Vi er blitt et minne rikere. — Så takk da dere i Sarpsborg for sam-

varet. Til lykke med arbeidet for Guds sak i fremtiden!

Ruben Dammen.

På farten

Så ble det etter et lite besøk i Saltnes. Vennene hadde fest der på søndag 8. august og broder Alfr. Andreassen fra Fredrikstad var der. Det var forholdsvis svært for folk og bror Andreassen hadde en riktig apen dør i ordet.

er det så godt å legge sin vel i den allmektiges hånd.

På ettermiddagsmøtet ble der frembaret vidnesbyrd fra br. B. Nilsen som er kommet hjem fra China for kort tid siden. Han talte ut fra 1. Mos. 26, 13—24 om Isak som Gud velsignet og Filistene som kastet igjen brøndene og trettet om de nye brønner som ble gravet, men Isak grov igjen til han fikk en brønn de ikke trettet om og hvor han kunde si: «Nu har Herren gjort det rummelig for oss, så vi kan bli tallrike i landet».

Det lød så herlig til ham: «Jeg vil velsigne dig og gjøre din sett tallrik for Abrahams, min tjeners skyld».

Det lyder til oss idag: Gud vil velsigne oss for mellommennene Jesus skyd. La ikke fienden tilstoppe kilden, men må den flyte frem. (Joh. 4, 10—14, kap. 7, 38—39).

Fru Schoeder vidnet derefter ut fra Joh. 42, 2—5 om å møte Gud og motta velsignelsen fra ham, og hvordan Gud møtte henne selv i ungdomsdager og siden hadde vist sin trofasthet mot henne. Derefter kom der budskap i tunger med tydning og en herlig sang i tunger med tydning. Halleluja. Hvor det kjennes velsignet når Kristus blir herliggjort blandt hans folk og de levende vannstrømmers vederkegelser flyter frem til Guds navns ære og pris.

Aftensmøtet fortsatte i Jesu navn og mange herlige vidnesbyrd ble frembaret av den glade skare som frydet sig i sin Gud og var samlet de omkringliggende steder.

Gud skal ha takk for dette herlige stevne som sikkert bragte rik velsignelse til alle som var samlet. (Sal. 103, 1—2).

Fevik, 17.—8.—37.

Eders i Jesus

Jens Fjeld.

Steve i Fevik

På stevne i Sarpsborg var det mange tilreisende denne gang. Det var særlig langveis fra det kom så mange. Syv-manns musikken fra Halden som deltok har jo alltid god sekkning til sine møter når de er her, og denne gang hadde Philadelphia-forsamlingen også innstilt sine møter og deltok i stevnet.

Hadde bare anledning til å overvære møtet i Folkets Hus søndag kveld. Det var alt for varmt der så det ble ikke den ro og stillhet som er nødvendig for å få et godt resultat av møtet. Mange dyrebare sandheter kom dog frem og ordet skal bare frukt. Hørte flere uttalelser til om det var godt å være, gikk turen tilbake til Moss for å nå baten som fraktet oss til Arendal.

Formiddagsmøtet begynte med sang og opplæring av Pet. 2. 1—10 i tilknytning til en velkomstmedle, hvorefter forsamlingen vendte sig i bønn til Gud for en velsignet dag og Herrens ledelse over møtene.

Vi fikk kjenne sannheten av: «I som forдум ikke var et folk, men nu er Guds folk. I som ikke hadde funnet miskunn, men nu har fått miskunn».

Under formiddagsmøtet ble det vidnet ut fra Ef. 3. 8—12 og Hel. 3. 4—6. «Hans hus er vi, så fremt vi holder vår frimodighet og det här som vi roser oss av fast intill enden. Br. Andreassen leste ut fra Esaias 26. og vidnet over disse dyrebare sannheten, hvorefter br. Hushovd priste Gud for at også han fikk komme til stevnet på Fevik. Han kom for sent til båten som reiste til stevnet på Lyngør, men Herren leder til det beste, derfor

regne med ca. 15—20 000 med ca. 250—300 vidner. Der er ca. 60 misjonærer som arbeider på forskjellige steder i Syd-Amerika, dels i Afrika, og Asia, likesom der har vært virket i forskjellige forsmøte Europeiske land, samt vårt eget Finnmark.

Som følge av den siste åndsutsydelse, har de andelige gaver lydt på indremisjonsbedehus, i frimisjonslokaler, i frie venners forsamlingshus, i baptistkirker, ja selv i statskirker på flere steder. Lærer L. A. Dahl beretter nylig om et alliancelement i en kirke, hvor et budskap i tunger med tydning kom frem, drevet av ånden, og det ble mottatt med åpne hjerter av forsamlingen. Budskapet ble tydet fra prekestolen. Flere teologiske studenter har oplevet en dyp i den hellige ånd og lid, og vært redskaper til sjelers frelse og sykes helbedelser. Sannheten om pinsen og Jesu komme er det centrale i de vekkelsene som i disse dager går gjennom vårt land, i hvilke kretser det enn er. Oksfordbevegelsen har også bidratt sitt til at synet på fri virksamhet er utvidet, samt til å vende menneskenes blikke tilbake til det apostoliske mesteren. Innen slike kretser berettes ofte av viden-skapelig utdannede og kultiverte mennesker om moderne mirakler, som fremdeles stadfester at Gud er den samme idag som forдум, og gir alle vanto og slag i ansiktet av virkelighetenes kraftige hånd.

Hvad pinsvekkelsen med sin forkynelse således har betydd for vårt land, det er vanskelig å sette for højt. Visstnok har en stor del av den oprinnelige og ekte brann sluknet hen på visse steder, men selv her merker man den store lengsel: «Herre forny våre da-

utnevnt til denne merkelige stilling er pastor John Mailard, og kirken er St. Stphans kirke i Bringhton. Mailard har i de sist 15 år vært bruk til mange helbedelser og har nylig utgitt en bok som viser at han har syn for de andre Guds nädgaver også, like som sannheten om en apostolisk fyld av ånden endog i kirkelige kretser vinner terreng.

Her er ikke stedet for en videre utvikling av pinsvekkelsen historie i de mange land den er nådd til, men de fleste land på jorden har hatt besøk av vekkelsen og sett dens frukter. Det synes som om de store hedningefeldet i Kina, India og Afrika nettopp nu har sin besøkelsestid, idet der berettes om at ånden faller allevene og underfuller ting skjer. Hundreder av menigheter dannes i de mørkeste egne og sannheten om Jesus som frelser, helligjører, helbreder, lildøper og kommende konge baner sig vel fra seler til seler. I mange land er store hindringer lagt i veien for virksamheten, som f. eks. de tre Europeske diktaturlande Tyskland, Italia og Russland. Men endog her finnes mange gode menigheter med bibelske medfølgende tegn.

I Russland har vekkelsen antatt landsomfattende karakter tross alle forfølgelser. Der sies at der i dette land skal være ca. 10 millioner troende døpte, og en stor del av disse er åpne for pinsvekkelsens sannheter og erfarer åndens gaver og frukter. Langs hele den russiske grense drives en kraftig misjon som i disse dager har en særskilt besøkelsestid, idet åndens vekkelsesvinde blåser og skarer på skarer rives ned.

64

Lyngsr., hvor vennene hadde stevne. Broder Anders Nilsen begynte med å lese Samuels 98. Og ønsket alle velkommen.

Derefter leste broder Sandin Ap. gj. 4, 1–31. Og fremholdt nedsidenhetene av bønn, og hvad vi kan opnå ved bønn.

Musikken spilte og sang: «Skriftenes ord elsker jeg over alt». Så fortsatte evangelist Bryntesen. Vi samles om det samme emne som vi før har samles om Ap. gj. 4, 11–12. Ap. gj. 10, 43 «Han gir alle profeter det vidnesbyrd, at hver den som tror på ham får synnerlig fortale i hans navn.» Broder Sandberg leste Luk. 18, 7 vers siste del. Broder Kåre Knutson koll. 3, 16–17.

Så blev formiddagsmøtet avsluttet med bønn.

Eftermiddagsmøtet

begynte broder Oscar Larsen ved å lese Joh. evg. 17 kap. v. 1–17. Jeg er glad for at vi etter kan samles i dette hellige Jesu navn. Der blev bedt for en syk.

Broder N. B. Hansen fortsatte med å lese fra Luk. 24, 27–35 og 50. vers. Han dvele sterlig ved at Jesus utslopt skriften for disiplene, som han også gjør for oss.

Broder Wigestål: Matt. 11, 28 Kommer hit til mig. Broderen var begeistring for frelsen!

3 søstre sang og spilte en sang. Evangelist Carl Bryntesen leste 2. Mosebok: «Jeg vil forlisse dere, jeg vil føre eder til dette land.»

En broder fra Amerika vidnet om en hellig frelse ut fra synd.

Tunger og tydning kom frem.

Broder Knut Thorsdal: «Her på dette måste har det vært et Kanaans sprogsom vi kan forstå, leste så fra Ap. gj. 10 kap. 35–48 vers. Broderen pekte på nødvendigheten av å gå som ordet viser ang. vann-dåpen. Rom. 6, 4. Broder Jacob Larsen: Hebr. br. 1 kap. 1–4. Broderen fremholdt den store betydning dette har å ha en talmann hos faderen. Stevnet blev avsluttet med bønn. Vennene fra Arendal måtte reise tidlig hjem; men snart setter vi stevne med hverandre der hvor tiden ikke er begrenset.

K. Iversen.

Stevne i Sætre

Et strålende stevne i Sætre. Stor deltagelse.

Det var mandag morgen, stevnet var over, og vi stod noen brødre av oss sammen med Nordquelle og ventet på rutebilen. Da sa han: —

Det er så merkelig med stevnene i år, de blir bedre og bedre og dette var det beste. Det mente vi også.

Aksel Abrahamsen, Sætre-forsamlingens utrettelige leder, hadde lagt sig riktig i stolen for et godt arrangement. Det store Folkelets Hus var leiet og innbydelser sendt ut både ved brev og annonser, og han blev ikke skuffet i sitt arbeide. Deltagelsen blev stor. Vi så vennene fra Misjert. 1 (Thor Spreies forsamlingshus), Mellerst. 38, Zoar, (fengselemissj.). Tofte, Holmsbu, Asheim, Mjøndalen og Harestua og allerede på formiddagsmøtet var lokalalet overtølt. Stevnets predikanter var: Nordquelle, Ingvaldsen, Tolfsen og undertecknede og eliers deltok Zoar-vennene med liv og lyst og satte farve på det hele. Vi forstod av deres vidnesbyrd, at de ikke er ubekjent med syndens hellighet, men de har fått erfare Guds frelsende kraft. Et av dem, ved navn Jørn, sang en sang på det siste møte. Det var himmelsk!

Lordagsmøtet.

Det blev åpnet av Abrahamsen og siden talte Nordquelle om forskjellen på lov og nåde. Efterpå talte undertecknede om Guds kraft-kilder. Gud gav oss et riktig godt møte den kvelden.

Søndag formiddag.

Aksel Abrahamsen åpnet møtet ved å lese Ef. 2 og trakk frem var stilling før og nu. Gud velsignet under lesningen av dette kapittel og folket jubilerte. Så talte Nordquelle fra Rom. 16–25. Han sa at både Paulus, Peter og Judas var enige om at Gud bruker sin kraft til å hjelpe oss. Evangeliet som er Kristus selv er en kraft til frelse. Ingen har tatt patent på dette — men det er for alle. Han nevnte også at Guds tanke var å føre Guds barn til enhet. Den ligger i Kristus som er selve livet og ikke i våre meninger. Livet forandrer vå-

re meningene, hvis ikke dette skjer vil vi på nytt dg. Ingvaldsen talte sa fra Es. 66, 13–14. Alle vet hvad det vil si å ha en mor. Den smmerte i familiopholdet er mor; alle kretser om henne. Gud elsker mere enn noe annet vesen i denne verden. Et barn tristes i sitt hjem, vi skal tristes i Jerusalem. Jerusalem er Golgata. Der brot Jesus adskillelsen ned, der sonet han vår synd, der finn trøst. Jerusalem er Guds forsamlingsøya. Siden talte Segård fra Mat. 9–35 fig., om at Jesus yndedes over folket. Mange mister oss i livet, hvordan skulde det gå om ikke hans sterke arme bar oss. Så vidnet flere fra Zoar.

Eftermiddagsmøtet.

Møtet blev åpnet av Abrahamsen og siden salvet Nordquelle tre eldresøstre som var syke. Så talte han fra Joh. 10, 9–10. Han trakk frem for oss en hel del som Gud er. Kristus er også døren inn til frelsen. Efterpå talte undertecknede fra Gal. 2–20, om det nye liv og dets bevarelse. K. Hansen fra Oslo talte så fra 5. Mos. 26, 1–4. Førstegrunden av Jordens frukter skulde berøres frem for presten i en kurv og dette var vidnesbyrd om at de var kommet inn i det rette landet. En slik høsttid er vi samlet til på dette stevne, og håper mange har meget godt i kurven og bære frem.

Siste møte.

Abrahamsen åpnet møtet og så talte Tolfsen fra Zoar fra Rom. 3–20. Mange tenker å sie sin ungdomskraft bestandig, men det kommer andre tider. Livet er som gresset og blomsten, det visner og faller bort. Når menneskene får se sitt indres forderv, da blir det spørsmål etter noe annet enn det ting man for syntes var så bra. Selv kom han i den stilling, men fant at Jesus døde for ham. Apelerte så sterkt til de ufreliste å velge Kristus. Nordquelle talte så fra 1. Tim. 4–10. Guds folk blir bli frelst fra et sluttet liv. Noen sitter hjemme fra møstene, mens andre former. Nei, de må ut i friheten!

For troende.

MOEN PENSJONAT

Fevik pr. Arendal.

Gjester mottas hele året. Kr. 5.00 pr. dogn. Ideelt sommeropholdssted. 5 min. til sjøen og sjølandskruse hovedvei. Telefon

vidnet mange og meget herlig fikk vi høre.

Tilslutt innbød Ingvaldsen de ufreiste ved en alvorlig tale fra Joh. 10–10. En ung mann bojet sig for Gud. Sa var det dølige stevnet over for denne gang. Lever vi og har helsen, kommer vi igjen til neste år.

Ruben Dammen.

Fra Sarpsborg.

Når man best skal uttrykke seg om stevnet i Misjonshuset i Sarpsborg kan man ikke si noe annet enn at det var overveldende. Det ble en merkedag i Misjonshusets historie, og slik tilstrømning har det vel aldri noensinne vært. Det var oppløftende og styrkende for forsamlingens venner og det gir mot til å gå på med uforminsket kraft.

Søndag 22. ds. hadde vi gleden av å ha juniormusikken fra «38» her. Førstegrunden av Jordens frukter skulde berøres frem for presten i en kurv og dette var vidnesbyrd om at de var kommet inn i det rette landet. En slik høsttid er vi samlet til på dette stevne, og håper mange har meget godt i kurven og bære frem.

En søster der har tilhørt Kinamisjonen ønsket å bli døpt, og under møtets gang lot broder Holm henne begrave ved døpen til døden.

Det er en gledé å se folk mer og mer få sinne opp for det virkelige De trives ikke lenger i de gamle former. Nei, de må ut i friheten!

S. T.

Stevne

avholdes av Menigheten i Arendal, den 11.–12.–13. Stevnet begynner med dag en kl. 7.

Talere blir ingenior Haug, daktør Kasborg og frue.

All hjertelig velkommen. Tilreisende der ønsker kan tilskrive undertegnede.

Lars Larsen
Menigheten

Troende venner

Besøk BANK-KAFE (Trygve Gabrielsen)
Pleens gt. 2 b II, ved Ytre Oslo.

God middag.

Kaffe og smerbrød.
Rimelige

HØSTSTEVNE

avholdes i forsamlingen Knud i Drammen 25–26 september. Komst møte lørdag kl. 19 i løpet av Søndag 10.30 og 17 i torsdag.

Fellesmiddag vil bli arrangeret i rimelig pris. Forgyrig fælles kaffe, melk og smerbrød på lørdag.

De som ønsker å delta i feleldagen må melde sig innen 20. september til Ditlef Christoffersen, Olaf Kyrreset, 10, likseså

og ønsker å overnatte, så vi vil være tilstede.

Det vilde være praktisk om de enkelte forsamlinger sende samlet innmelding til stevnen.

Velkommen i Jesu navn.

På forsamlingens vegne

Peter Spæren, Ditlef Christoffersen, Eldstebrødrene.

Guds menigheter ender som har ønsket Gud ved forhold til fatning er gjort gjøre sig brukende.

Først og fremst stanse for at det nemlig pris. Forgyrig fælles kaffe, melk og smerbrød på lørdag.

hode, og han gjenoppnigget for en gang.

nigheten for å renset den ved for at han selv

for sig i en måned rykke eller noe kunde være hel.

I forbundet finner vi ofte v

den lignes altid. Men da gjelder arbeidere får ikke det bli noe som skal bygges slags fagfolk, huset frem til ikke en man men både gravre, malere o. f.

Slik forsgår gen av Guds hus.

Det er nødvendige nede op for der ver komme til stand, eller i ring.

I Ef. 4, 11–12. noen av disse

han som gav noen til profesjoner, noen til

rere, for at de fullkomengjøring til Kristus.

Intil vi alle nærmest på Guds sonnham, til man målet for Kristus.

taler Paulus og gatt til menighet.

Det er en praktisk tale, kunnslag til å helbrede dergjerningen.

vei ænder, for og tydning av Gud gitt til gelse.

Dessverre nigheter litt disse ting. Men så andelige a

mere behov og derfor

Men man bør et forskjell et andelig a

fører ikke s

prekestolen, dagen under kan ikke an

med dagens med.

Andre igjør predikantlig måte

«Misjons-Røsten» kommisjonærer

Askim: Astrid Klæverud, Eidsvoll
Aasheim, Hurum: Thorleif Amundsen.

Arendal: K. Iversen.

Bergen: Frk. Hansine Gjerd

Brevikbotn: og på reise Gamst.

Dal st., Eidsvoll: Baker T., sen.

Drammen: Postekspediter i Gulbrandsen og Johs. Ihle

Göteborg, Sverige: J. O. Stra

Haugesund: Bolette Alfsen

Hobel: Hanna Rygge, Nygård

Holmestrand: Dagny Sjuve

Jevnaker: Arne J. Brorson

Kistrand, Forsangerfjord og

reiser: evang. Kristian perud.

Kristiansand S. og på reise Evang. Hans Vennesland

Mandal: Tennes Lundvik, vang.

Moss: Kristian Bye

Mosterhamn: Chr. Sterkse

Mjøndalen: Arnt Gundersen

Oslo: Karoline Christiansen

heimsgt. 2., Charsten Berg, Konowsgt. 21, III.

Rygge: Johan Gundersen

Sarpsborg: Hans Westgaard

Storsteinnes, Balsfjord og

reiser: Evang. Henrik E. sen.

Saltnes, Råde: Harald Skjelv

Svelvik: Ragnvald Volden

Slemmestad: Joh. O. Johnsen

Sætre, Hurum: Ella Fredrik

Tofte, Hurum: M. Roås

Tjoms: P. Johansen, Mæger

Volda, Sunnmør: M. Stuve

V. Gran og på reiser: Helmer Møller

leder, og «Assemblies of God in Great Britain», hvor pastor Donald Gue hos oss er meget kjent også Smith Wigglesworth som har vært brukt til tallrike underfulle helbredelser i Skandinavien og England og på sine reiser Jorden rundt. Helbredelser ved tro og bønn inntar en stor plass i disse samfunn. Likesom dette jo inntar en meget stor plass når vi leser det nye testamente evangelier, praktisk talt hver side beretter om legemlige undere. De største lokaler man kan oppdrive anvendes til vekkelseskanper, og pinsedag og apostlernes dager gjentas bokstavelig. Pinsen 1932 blev over 200 personer på samme møte døpt i den hellige ånd og talte i tungen som fordom, og skarer blev frelst. I 1929 hadde Jeffreys et stort møte i Albert Hall hvor 1000 personer ble døpt på samme dag. Fra et helbredesmesse i 1933 beretter pressen om de som avla sine vidnesbyrd om mottatt helbredelse, mens pastor Jeffreys selv og bad for hundreder syke av alle slag, en grisepende og dramatisk scene: «89 lemmer hadde vært stive av gigt og raumatisme, 17 hadde vært krøplinger, 42 hadde lidt av forskjellige slags svulster, 13 av dovhethet, 35 av dårlig syn, alle var blitt helbredet ved tro og bønn, og opmuntret de syke tilstedevarende til å sette sin lit til Jesus, den store læge.»

Sannheten om helbredelse ved tro og bønn har bannet sig vel like inn i den engelske statskirke. Der er nu av biskoppen i Chichester oprettet en egen kirke, med en egen pastor til dette øemed; å salve de syke og be for dem under håndspåleggelse. Mannen som er